

[Jytte Hilden]

skulle være nogen form for uoverensstemmelse mellem det, fru Jytte Andersen har sagt i denne debat, og i andre debatter. Vi er i Socialdemokratiet enige om, at ting naturligvis kan gøres både bedre og billigere, og at man naturligvis ikke altid skal bruge firkantede løsninger – hvad det så er for nogle – så den modstrid findes ikke.

Det er Socialdemokratiets opfattelse – og det er altså ikke bare noget, jeg går rundt og siger, hvad nogle synes at have opfattet det som; det har bl.a. mit partis formand, hr. Svend Auken, sagt i LO-bladet her i januar måned – at der generelt skal flere penge på bordet til børnefamilierne. Det er altså ikke noget, som nogle af os går rundt og siger en gang imellem, medens nogle andre går rundt og siger noget andet andre steder. Det er partiets opfattelse, som den er udtrykt i vores arbejdsprogram, der blev vedtaget i efteråret, og det er ved at blive konkretiseret i en lang række forslag, som vi vil fremsætte. Det er også klart, at vi stiller forslag om, hvor pengene skal komme fra; de skal nemlig komme fra mere produktion i dette land.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Det er rigtigt nok, når fru Bente Juncker nævner, at der sker meget på arbejdsmarkedet i øjeblikket. En af de bestræbelser, der faktisk har været bred politisk tilslutning til, er, at vi skal have flere kvinder ind i mandefag, og det er faktisk også lykkedes at få mange unge kvinder ind i mandefag. Konsekvensen er desværre, at den højeste arbejdsløshed i nogle af mandefagene faktisk er blandt kvinderne, og jeg tror ærlig talt ikke, at unge kvinder – eller yngre kvinder for den sags skyld – der har været igennem en metalarbejderuddannelse eller en snedker-/tømreruddannelse, ville synes, det var et rimeligt tilbud at blive presset ind i et job som dagplejer, uanset hvor meget man i øvrigt synes om børn. Det var ikke det, der efter vores opfattelse og bredt politisk var meningen med en mandefagsstrategi gående ud på, at kvinder i mandefag skulle hjem igen, fordi kvinderne har den højeste arbejdsløshedsprocent.

Så skulle jeg hilse fra Dansk Kommunal Arbejderforbund og bede om, om man ikke i Folketinget kunne øve sig i at sige det rigtige. Der er ikke noget, der hedder dagplejemødre. De hedder dagplejere, ganske enkelt af den grund,

at der både er mandlige og kvindelige dagplejere, og der skulle gerne komme flere mandlige dagplejere.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Ja, jeg skal gerne sige dagplejere, men det er ikke det, der bringer mig herop. Det, der bringer mig herop, er fru Jytte Andersens svar til mig.

Er fru Jytte Andersen ikke klar over, hvordan det fungerer på det svenske arbejdsmarked? Er fru Jytte Andersen ikke klar over, at den svenske socialdemokratiske regering har indført, at hvis man ikke kan få et job inden for sit eget fag, så kan man blive anvist et inden for et andet fag, og det skal man tage. Det synes jeg er rimeligt, for ellers kommer vi aldrig med de økonomiske ressourcer, vi har, nogen ting til livs. Vi kan ikke fastholde, at man skal blive ved med at have dagpenge inden for sit eget fag. Hvis man får et andet tilbud, så må man tage det.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Det sidste, fru Bente Juncker sagde, kunne få én til at frygte, at man skulle kunne anvises et job som dagplejer, selv om man var inden for et andet fag. Når man bringer den forsøgsparagraf, der legaliserer Søllerødordningen, ind i debatten, så kunne man forstå det sidste, fru Bente Juncker sagde, sådan, at man skulle kunne anvises at passe sit eget barn med en løn og så tage to ekstra i dagpleje, men det håber jeg jeg har misforstået.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Poulsgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.